Р Е Ш Е Н И Е
№ 3703

гр. София, 03.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 40 състав,** в публично заседание на 17.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **10924** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.257 вр. с чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по предявен от М. В. Н. иск, наименован жалба, срещу отказ за предприемане на действия по реализиране на правата й, произтичащи от Заповед № РД-23-743/05.07.2011г. на областния управител на Област С. във връзка с отказ от наследство на А. Х. М. - издаване на депозитарна разписка по временно удостоверение за притежаване на жилищни компенсаторни записи № 21-М-1121-001-Ж за сумата от 43 100 лева, обективиран в писмо изх.№ 97/614,01 от 25.09.2013г. на заместник-областния управител на Област С. Д. Тонова.

От фактическа страна се сочи, че е налице влязла в сила заповед за утвърждаване на оценка за недвижим имот, бивша собственост на М. Д. З. в размер на 86 280,68 лева в наследствени квоти по ½ ид.ч. за М. В. Н. и А. Х. М.. След вписване на отказа от наследство на последната, оспорващата ставала единствен титуляр и правоимащ на обезщетение по ЗОСОИ с жилищни компенсаторни записи. По силата на посочената по-горе заповед й било издадено временно удостоверение № 21-Н-630-002-Ж и тя реализирала правата си по това удостоверение. С молба от 29.08.2013г. до областния управител поискала предприемане на процедура по реализиране на правата й като правоприемник на А. М. по заповедта – получаване на депозитарна разписка по силата на временно удостоверение № 21-М-1121-001-Ж за сумата от 43 100 лева, по която молба получила процесния отказ. Оспорващата намира мотивите на административния орган за незаконосъобразни, тъй като

посоченото в писмото било в противоречие на глава втора от З. и Наредбата за условията и реда за работа на Централния регистър на компенсаторни записи. Оспорва се и компетентността на издателя на оспорения акт по съображения, че в него не е посочено дали е издаден при наличие на делегирани правомощия.

В съдебно заседание чрез адв.Ц., поддържа оспорването по изложените в жалбата съображения и такива в писмени бележки по съществото на спора. В последните като допълнително съображение се посочва, че вписаният на 24.02.2005г. отказ от наследство на А. М., по силата на който М. Н. става титуляр и на правата по обезщетението и на нейната част, не е вписан нито в законоустановения срок – в деня на представянето му пред органа по чл.6 ЗОСОИ, нито по-късно, поради което при действащия към 24.02.2005г. нормативен ред за издаване на компенсаторни инструменти, е било невъзможно издаването на депозитарна разписка от Централния депозитар, тъй като прехвърлянето на права и правоприемството на М. Н. не е надлежно регистрирано в локалната база данни. Предвид това, че депозитарните разписки съдържат изрични реквизити и са поименни, без надлежно вписване на правоприемството е невъзможно издаването на депозитарна разписка на оспорващата. Поради липсата на законова процедура, регламентираща директна кореспонденция между правоимащите лица и Централния депозитар, по силата на която те да изискват от него пряко издаването на документ, материализиращ правото на обезщетение по ЗОСОИ, единственият орган по закон, който следвало да изпълни законовите предпоставки за издаване на депозитарна разписка и да връчи същата на правоимащите лица, е органът по чл.6, ал.1 ЗОСОИ – в конкретния случай областният управител на Област С.. Поради това, тъй като областният управител не е изпълнил предпоставките за регистриране на компенсаторните инструменти, оспорващата намира постановения отказ за предприемане на действия за незаконосъобразен и моли да бъде отменен, а преписката да бъде върната на административния орган за продължаване на процедурата по вписване в локалната база данни при органа по чл.6, ал.1 ЗОСОИ на отказа от наследство, след което да бъде попълнен с новонастъпилите обстоятелства ЦРКИ и завършена процедурата чрез регистриране на компенсаторните инструменти в Централния депозитар на името на М. Н., издаване на депозитарна разписка и връчването й от органа по чл.6, ал.1 ЗОСОИ на правоимащата.
Претендират се разноски по представен списък.

Ответникът по оспорването – заместник-областният управител на Област С. чрез юрк.К., моли да бъде отхвърлено като неоснователно по съображенията, изложени в съпроводителното писмо, с което жалбата е администрирана до съда. Освен изложеното в него, от приетите доказателства по делото – писмо на Централния депозитар, било видно, че партидата е регистрирана на името на оспорващата и компенсаторните инструменти са прехвърлени при процедура по наследяване. Несъответствието в номерата, изписани във временното удостоверение и заповедта, било в резултат на техническа грешка. В писмено становище по делото от 29.11.2013г. изразява становище за недопустимост на оспорването по съображения, че писмо изх.№ 97/614'[01] от 25.09.2013г. не съдържа белезите на индивидуален административен акт, а представлява единствено уведомяване на жалбоподателката за кореспонденцията между областната управа, АПСК и Централния депозитар. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Възразява срещу прекомерността на претендираните от жалбоподателя разноски.
Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в

производството по делото и не изразява становище по оспорването.
Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед № РД-23-743/05.07.2001г. на областния управител на Област С. е утвърдена оценката, изготвена на основание заповед за възлагане на оценка за недвижим имот, подробно описан в Заповед № РД-21-1511/1999г., бивша собственост на М. Д. З., в размер на 86 280,68 лева в следните наследствени квоти, съгласно приложената клетвена декларация № 1552/10.05.2000г.: 1. М. В. Н. – 1/2 ид.ч. и 2. А. Х. М. – 1/2 ид.ч. В заповедта е посочено, че след влизането й в сила в полза на правоимащите лица следва да бъдат издадени временни удостоверения за притежаването на жилищни компенсаторни записи според посочените наследствени квоти, както следва: на М. В. Н. - № 21-Н-630-002-Ж за сумата от 43 100 лева и на А. Х. М. - № 21-М-1121-001-Ж за сумата от 43 100 лева.

С Решение от 14.10.2002г. по адм. дело № 1774/2001г. на СГС, АК, III-Г отделение, влязло в сила на 20.01.2003г., Заповед № РД-23-743/05.07.2001г. е отменена като незаконосъобразна по отношение на М. В. Н. и е утвърдена оценката, изготвена от вещото лице в съдебно-техническа експертиза, приета в съдебно заседание. С решението е определено обезщетение по реда на чл.5 от Закона за обезщетяване на собственици на одържавени имоти /ЗОСОИ/ във вр. с чл.4 ЗОСОИ с жилищни компенсаторни записи за одържавен недвижим имот, подробно описан в Заповед № РД-21-1511/19.11.1999г. на областния управител на Област С., според посочените в клетвената декларация от 10.05.2000г. квоти в полза на М. В. Н. за сумата 95 019 лева. В мотивите на решението изрично е посочено, че приетата от административния орган оценка следва да се отмени и да се одобри тази по приетото заключение на вещото лице само по отношение на М. Н., тъй като другият наследник А. М. не е оспорила заповедта. Видно от заключението на вещото лице, неразделна част от решението, целият одържавен имот е оценен на 190 037 лева като съответно ½ ид.ч. възлиза на сумата в размер на 95 019 лева.

По същото дело с решение от 03.01.2007г., влязло в сила на 16.11.2009г., е отхвърлена молба на областния управител на Област С. от 19.04.2004г. да се извърши поправка в диспозитива на постановеното по делото решение от 14.10.2002г., като определеното обезщетение на М. В. Н. следва да стане от 95 019 лева на 47 509,50 лева.

След постановяване на решението от М. Н. чрез пълномощника й адв. Ц., е подадена молба за тълкуване на диспозитива на решение от 03.01.2007г., постановено по адм. дело № 1774/2001г. по описа на СГС. По съображения, че не са налице основания за тълкуване на диспозитива на решението, тъй като в него е описан подробно предмета на молбата на областния управител, която се отхвърля и не е налице неяснота, с Решение от 11.11.2008г., влязло в сила на 18.02.2010г., молбата на М. Н. е отхвърлена.

Междувременно с молба от 07.03.2005г. до областния управител на Област С. М. Н. е представила удостоверение на СРС, удостоверяващо обстоятелството, че А. Х. М. е подала молба с вх.№ 354/24.02.2005г., с която се отказва от наследството на покойната М. Д. З. и че отказът е вписан в специалната книга на съда под № 42/2005г. С оглед това обстоятелство посочила, че наследствените квоти се променят в съотношение 1/1 ид.ч. за нея и поискала в съответствие с настъпилите промени и

решението, постановено по адм. дело № 1774/2001г., да й бъде издадена заповед за временно удостоверение.

На основание посочената по-горе заповед, по отношение на А. М. е издадено временно удостоверение за притежаване на жилищни компенсаторни записи № 21-М-1121-001-Ж за сумата от 43 100 лева като в преписката не се съдържат данни временното удостоверение да е получено, а от писмо вх.№ 97/614 от 30.05.2012г. е видно, че в Агенция за приватизация /сега АПСК/ същото не е предавано. Видно от доказателствата по делото е открита Партида № 16427, том 82 на името на А. Х. М. по заявление вх.№ РД-97-00-4903/1998г., с основание за издаване на временно удостоверение като е отразена Заповед № РД-21-1511/1999г. на областния управител на Област С., вид на записа – жилищно-компенсаторни записи, стойност 43 100 лева. С приемо-предавателен протокол № 82/30.09.2003г. на Централния регистър на компенсаторните инструменти към Агенцията за приватизация е предаден том 82, съдържащ партиди с номера от 16303 до 16508, вкл. и партида 16427. Видно от писмо изх.№ 92-00-81-727/23.05.2012г. на АПСК информацията е въведена в базата данни на Централния регистър на компенсаторните инструменти /ЦРКИ/ и е изпратена за регистрирането й в Централния депозитар. От копие на партида № 16427, предадено с писмо от 30.05.2012г. от АПСК в Областна администрация на Област С. е видно следното отразяване: ВУ № 21-М-1121-002-Ж, вх.№ на заявление – РД-97-00-4903, фамилия М., име А., презиме Х., ЕГН [ЕГН], основание за издаване – РД-21-1511/1999г., вид на записа – Ж, стойност 43 100 лева. Съгласно писмо изх.№ 01-2012-2364/23.07.2012г. на Централния депозитар, на 17.08.2010г. в резултат на процедура по унаследяване, компенсаторните инструменти /43 100 бр./ от партида по ВУ № 21-М-1121-002-Ж са били прехвърлени по сметка на лицето, представило се за наследник на титуляра. На 19 и 20 август приобретателят е продал компенсаторните инструменти с две сделки, сключени на Пода на Б.. Процедурата по унаследяване, както и сделките за продажбата е посочено, че са извършени чрез лицензиран инвестиционен посредник [фирма] и документите във връзка с унаследяването и продажбите се съхраняват при него.

В тази връзка по делото е представено Решение № 772 – ИП от 20.12.2011г. на Председателя на комисията за финансов надзор, с което е отнет издадения на дружеството лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник.

На 29.08.2013г. оспорващата сезирала областния управител на Област С. с молба, заведена с вх.№ към 97/614/01, с която е направено повторно искане за предприемане на действия за издаване на депозитарна разписка на основание съществуващото временно удостоверение № 21-М-1121-001-Ж.

При така установеното от фактическа страна съдът обуславя следните изводи от правна страна:

Съгласно чл.257 АПК бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове. Защитата по реда на чл.257 АПК е само срещу неизвършване на задължение за фактическо действие от административния орган, но не и срещу неизвършване на правно действие. В процесния случай искането е насочено срещу бездействие на административния орган – изричен отказ на заместник-областния управител на Област С., обективиран в писмо изх.№ 97/614/01 от 25.09.2013г. за предприемане на фактически действия, произтичащи от разпоредбите

на ЗОСОИ и З., за изпълнение на предвидената в тях процедура по обезщетяване чрез регистриране в Централния депозитар на компенсаторните инструменти по временно удостоверение № 21-М-1121-001-Ж за сумата от 43 100 лева на името на М. Н., издаване на депозитарна разписка и връчването й от органа по чл.6, ал.1 ЗОСОИ на правоимащата.

Искането е подадено от лице, които има правен интерес, поради което същото е допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Заповед № РД-23-743/05.07.2001г. на областния управител на Област С., с която е утвърдена оценката, изготвена на основание заповед за възлагане на оценка за недвижим имот, подробно описан в Заповед № РД-21-1511/1999г., бивша собственост на М. Д. З., в размер на 86 280,68 лева в наследствени квоти, съгласно приложената клетвена декларация № 1552/10.05.2000г. на М. В. Н. – 1/2 ид.ч. и 2. А. Х. М. – 1/2 ид.ч. и е разпоредено след влизането й в сила в полза на правоимащите лица да бъдат издадени временни удостоверения за притежаването на жилищни компенсаторни записи според посочените наследствени квоти, както следва: на М. В. Н. - № 21-Н-630-002-Ж за сумата от 43 100 лева и на А. Х. М. - № 21-М-1121-001-Ж за сумата от 43 100 лева, е влязла в сила по отношение на А. М., като неоспорена.

Разпоредбата на чл.4, ал.1 ЗОСОИ предвижда, че редът за издаване на компенсаторни записи се урежда с отделен закон – Закона за сделките с компенсаторни инструменти /З./. Съгласно чл.5, ал.1 З. органите по чл.6, ал.1 ЗОСОИ изпращат в Централния регистър на компенсаторните инструменти в 7-дневен срок информация за издадените компенсаторни инструменти съгласно наредбата по ал.4. Срокът започва да тече от влизането в сила на актовете, с които е определен размерът на обезщетението, а когато той е установен с влезли в сила съдебни решения - от получаването им за изпълнение. Съгласно чл.6, ал.9 ЗОСОИ органът по ал. 1 /министъра или ръководителя на ведомство, който упражнява правата на държавата в търговски дружества, в активите на които са включени имуществата по този закон и областните управители/ е длъжен да води регистър за изпратените до органите по З. удостоверителни документи и за получените и връчени на притежателите на компенсаторни инструменти удостоверителни документи.

По силата на § 1 ДР З., в редакцията към обнародването му в ДВ, бр.47 от 10 Май 2002г., в сила от 12.06.2002г. /сега § 2а ПЗР З./, с влизането в сила на закона се преустановяват издаването, сделките и плащанията по досегашния ред с компенсаторни инструменти и временните удостоверения за тяхното притежаване като органите по чл.6, ал.1 ЗОСОИ въвеждат информацията за издадените от тях компенсаторни инструменти, както и за компенсаторните инструменти, които предстои да бъдат издадени по реда на наредбата по чл.5, ал.4 и в 20-дневен срок след влизането в сила на закона предоставят информацията от своите регистри за издадените от тях компенсаторни инструменти на Централния регистър на компенсаторните инструменти. В същия срок тези органи уведомяват Централния регистър на компенсаторните инструменти и за влезлите в сила актове за обезщетяване с компенсаторни записи, жилищни компенсаторни записи и поименни компенсационни бонове, въз основа на които все още не са издадени компенсаторни инструменти. Ц. регистър на компенсаторните инструменти предоставя информацията по ал. 2 на Централния депозитар по реда на чл.5 в 10-дневен срок от получаването й, който регистрира компенсаторните инструменти по сметки на техните притежатели

въз основа на информацията по ал.4 в 10-дневен срок от получаването й. Компенсаторните инструменти се считат за издадени като безналични с регистрирането им в Централния депозитар.
Съгласно ал.9 на § 2а ПЗР З. органите по ал.2 в 3-месечен срок от влизане в сила на закона предават на Централния регистър на компенсаторните инструменти водените от тях до датата на влизане в сила на закона регистри за компенсаторни инструменти и временни удостоверения.
Условията и редът за работа на Централния регистър са регламентирани в наредба, приета от Министерски съвет, обн. ДВ, бр.71 от 23 Ю. 2002г., изм. ДВ. бр.15 от 18 Февруари 2011г. Съгласно наредбата Ц. регистър се изгражда и поддържа от Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол и представлява интегрирана база от данни, която съдържа информация за издадените, прехвърлените и използваните компенсаторни инструменти. Ц. регистър приема информация от издателите на компенсаторни инструменти и от Централния депозитар като информацията в централния регистър съдържа данните за закритите партиди на компенсаторни инструменти и данните за незакритите партиди на компенсаторни инструменти.
Съгласно чл.3, ал.1 от Наредба за дейността на Централния депозитар по регистриране на издаването, сделките и по извършване на плащанията с компенсаторни инструменти, АПСК предоставя получената от органите по чл. 5, ал.1 З. информация на Централния депозитар във формата на електронния документ по чл.4 от наредбата, като по силата на чл.5, ал.1 в 3-дневен срок от получаването на информацията и разпечатването на хартиен носител Ц. депозитар регистрира компенсаторните инструменти по сметка на техните притежатели, като те се считат за издадени от деня на тяхната регистрация освен в случаите по § 1 от преходните и заключителните разпоредби на З.. В 3-дневен срок от получаването на информацията и разпечатването на хартиен носител Ц. депозитар регистрира инвестиционните бонове по сметка на техните притежатели, а съгласно ал.2 в първия работен ден след регистрирането на компенсаторните инструменти Ц. депозитар чрез Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол изпраща на хартиен носител издадените удостоверителни документи за притежавани компенсаторни инструменти до органа по чл. 5, ал. 1 З..
В настоящия случай в съответствие с разпоредбата на чл.6, ал.9 ЗОСОИ е открита партида № 16427, том 82 на името на А. Х. М., в която е посочена Заповед № РД-21-1511/1999г. на областния управител на Област С., посочен е вида на записа – жилищни компенсаторни записи и стойността им – 43 100 лева. Т. 82 от Регистъра за издадени временни удостоверения по ЗОСОИ, в който е включена и партидата на А. М., е предаден на Централния регистър на компенсаторните инструменти към Агенция за приватизация с протокол № 82/30.09.2003г. Видно от писмо изх.№ 92-00-81-727/23.07.2012г. на АПСК /л.42/ информацията е въведена в базата данни на ЦРКИ и е изпратена за регистрирането й в Централния депозитар. Съответно по данни на Централния депозитар /писмо изх.№ 01-2012-2364/23.07.2012г. на л.40 от делото/, на 17.08.2010г. в резултат на процедура по унаследяване, компенсаторните инструменти /43 100 бр./ от партида № 21-М-1121-002-Ж са били прехвърлени по сметка на лицето, представило се за наследник на

титуляра. На 19 и 20 август същата година приобретателят е продал компенсаторните инструменти. Очевидно е, че с оглед съвпадането на всички останали данни, вписани в партидата на А. М., посочването на временното удостоверение като № 21-М-1121-002-Ж, вместо № 21-М-1121-001-Ж, както е по заповедта на областния управител, е в резултат на техническа грешка.

Анализът на фактите по делото и посочената нормативна уредба водят до следните изводи:

Оспорващата своевременно /на 07.03.2005г. – л.94 от делото/ е уведомила областния управител на Област С. за настъпилата промяна – отказ от наследство от А. М., вследствие което тя става единствено правоимащо лице, като е приложила доказателства за това.

От областния управител не са предприети действия по уведомяване на АПСК за настъпилата промяна и съответно необходимостта от отразяването ѝ в ЦРКИ и при Централния депозитар.

Лице, представило се за наследник на А. М., е реализирало правата ѝ по издаденото временно удостоверение № 21-М-1121-001-Ж чрез лицензиран инвестиционен посредник – [фирма]. Лицензът за извършване на дейност като лицензионен посредник, притежаван от посоченото дружество, е отнет с Решение № 772-ИП от 20.12.2011г. на председателя на Комисията за финансов надзор. В мотивите на решението е посочено като основание за образуване на производството и „…множество постъпили в КФН жалби от клиенти на дружеството с твърдения за неправомерно продадени финансови инструменти…“, във връзка с които дружеството не е представило поисканата от КФН информация.

След като компенсаторните инструменти вече са реализирани, за ответника не съществува задължение за предприемане на действия, произтичащи от разпоредбите на ЗОСОИ, във връзка с предоставените му със Заповед № РД-15-099/04.07.2013г. на областния управител на Област С. на основание § 6 ПЗР ЗИД ЗОСОИ, правомощия по подаденото на 29.08.2013г. заявление от М. Н..

Предвид изложеното настоящият състав намира, че в конкретния случай не е налице незаконосъобразно фактическо бездействие на ответника по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, поради което намира, че искането е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК и чл.8 във вр. с § 1 ДР вр. с чл.7, ал.1, т.4 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника се дължат разноски, в размер на 300 /триста/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.257, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на М. В. Н. да бъде осъден заместник-областния управител на Област С. да продължи процедурата по реализиране на правата ѝ от временно удостоверение № 21-М-1121-001-Ж, издадено на А. Х. М..

ОСЪЖДА М. В. Н. да заплати на Областната администрация на Област

С. сумата от 300 /триста/ лева, представляваща съдебни разноски.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Административен съдия: